

Summary**L.A.Bondar****Variety of Forms and Kinds of Independent Work of Students- Philologists under the Conditions of Credit-Module System of Educational Process Organization**

The ways of optimizing the educational process in high school through the diversity of forms and kinds of independent work of the students of philological faculty in credit-module system of organizing of educational process are identified and the role of independent work in improving the effectiveness of training teachers is revealed in this article. Internal and external factors affecting the nature, intensity and productivity of students' independent work are identified, characteristics for steps specified with methodology of activating the process of self-education of the students are given here, the main criteria of readiness of university students to the organization of independent work are identified in the article as well.

Key words: forms and kinds of independent work of students, independent work, variety of content of independent work, methodology of activation of independent activity of students-philologists.

Дата надходження статті: «12» береня 2013 р.

УДК 378.124.92**Т.А.БОРОВА,**

доктор педагогічних наук, доцент
(м.Харків)

Сучасні підходи до підвищення якості навчання англійській мові студентів ВНЗ в умовах глобалізації

У статті подано обґрунтування поняття «управління знаннями» як ефективного підходу до організації навчально-виховного процесу у контексті підвищення якості навчання англійській мові студентів ВНЗ. Розглянуто шляхи підвищення якості вищої освіти у інформаційному суспільстві. Схарактеризовано основні тлумачення понять «управління знаннями», «знання». Показано методики «управління знаннями» для студентів ВНЗ. Визначено засоби підвищення якості навчання англійській мові студентів немовних спеціальностей в інформаційному суспільстві.

Ключові слова: знання, інформація, управління знаннями, англійська мова, якість освіти, інформаційне суспільство.

Постановка проблеми у загальному вигляді... У сучасних умовах освіта зазнає значного впливу з боку соціально-економічних перетворень. У межах глобального реформування системи вищої освіти головні зміни відбуваються всередині вищого навчального закладу, який стає центром трансформаційних процесів. Їх суть полягає у формуванні здатності вищого навчального закладу успішно діяти на ринку освітніх послуг, ґрунтуючись у своєму розвитку на ефективне використання власних інтелектуальних ресурсів, які базуються на знаннях. Якість освіти залежить безпосередньо від того, як набувати та використовувати знання. У зв'язку з цим актуальним є дослідження шляхів підвищення якості навчання з урахуванням сучасних тенденцій розвитку інформаційного суспільства. Зауважимо, що прагнення України увійти рівноправним партнером у світове економічне суспільство виявило потребу в якісно підготовлених фахівцях в області економіки і бізнесу, які володіють іноземною мовою, що привело до популярності вивчення англійської мови, зокрема студентами вищих навчальних закладів. У зв'язку з потребами суспільства виникає необхідність інтенсифікації навчання англійській мові таких студентів. Інтенсифікація навчання може відбуватися як за рахунок зміни змісту, методів, форм та засобів навчання, так і через зміну організації набуття знань.

Аналіз досліджень і публікацій... Одна з основних тенденцій сучасної цивілізації – «знання» – стає ключовою категорією її нової економіки. Процеси генерування, поширення, споживання знань все інтенсивніше починають досліджуватися не тільки у педагогіці і психології, але і в економіці, соціології, філософії. Можна говорити про становлення нової ери знань. Звернемо увагу на зміщення акцентів як в освіті, так і в управлінні у бік переоцінювання значущості знань: навчання дією; викладання і навчання як різні підходи в освіті; системи підтримки знань; організації, що навчаються; знання як капітал; генерування знань, управління знаннями тощо (С.Клепко, О.Монахова, А.Бочкарьов, О.Лукомський, І.Нонака, Х.Такеучі, Л.Прусак та ін.). На сьогодні природні ресурси в сучасному світі не є достатніми для досягнення певного рівня

національного багатства, саме знання розглядають економісти як ключовий економічний ресурс, оскільки капітал (якщо мати на увазі прийняту в економіці інтерпретацію цього терміна) сам по собі не може створювати «речі», які потребує соціум. Знання як особливий ресурс мають властивості неперервного відтворення, нарощування, як на рівні їх обсягів, так і на рівні якісних характеристик (складності, фундаментальності) адекватно змінам у соціумі. Однак, як і будь-який ресурс, знання схильні до ерозії, зубожіння і, більше того, на відміну від природних ресурсів, корисність яких не викликає сумнівів, корисність знань може бути сумнівною. Це відбувається в тому випадку, якщо знання (у контексті проблем освіти) розглядаються і аналізуються як вузька категорія, що включає тільки професіоналізм, у відриві від моральності суб'єкта (індивіда або організації) – носія знання (С.Клепко). Тому актуальними є питання щодо знаходження шляхів та умов, які дали б змогу взаємозв'язати професіональні й особистісні якості майбутнього фахівця задля підвищення його конкурентоспроможності. Сучасні методи та форми навчання іноземній мові були предметом наукової розвідки таких авторів як І.Зимняя, Л.Карпенко, М.Махмутов, С.Ніколаєва, В.Скалкін, Г.Рогова, Є.Полат, Є.Пассов та ін. Проте залишаються недостатньо вивченими питання щодо визначення ефективності застосування нових підходів до навчання англійської мови студентів немовних спеціальностей у глобалізованому суспільстві, звертаючи увагу на пріоритети, тенденції розвитку такого суспільства.

Формулювання цілей статті... Мета дослідження – обґрунтування поняття «управління знаннями» як ефективного підходу до організації навчання у контексті підвищення якості навчання англійській мові студентів ВНЗ. *Завданням* є дослідити шляхи підвищення якості вищої освіти в інформаційному суспільстві, схарактеризувати основні тлумачення понять «управління знаннями», «знання», визначити засоби підвищення якості навчання англійській мові студентів немовних спеціальностей.

Виклад основного матеріалу... Проблема якості освіти є багатоаспектною, тому не можна стверджувати, що вона має винятково педагогічний, дидактичний, управлінський чи світоглядний характер, тобто вона допускає міждисциплінарність. З філософської точки зору, як зазначає М. Кісіль, аналіз якості освіти – це спосіб осмислення того, якою є сучасна людина [4]. Якість освіти нового століття розглядається як освітлення духу та розуму людини, пробудження того, ще не займаного потенціалу творчості та мудрості, який може проявитися разом із відродженням гуманності.

Сутність якості вищої освіти визначено як сумарний енергоінформаційний потенціал особистості, який вона накопичує в процесі навчання у вищому навчальному закладі, а зміст проявляється в інноваційному характері продуктивної діяльності фахівця і розкривається в об'єктивованій і суб'єктивованій формах [4].

На якість вищої освіти також впливають процеси глобалізації, інтеграції та інтернаціоналізації. Глобалізаційні тенденції супроводжуються переходом від індустріальних до інноваційно-інформаційних технологій, інформаційне суспільство постає концептуальним середовищем нового осмислення проблеми якості вищої освіти. Процеси реформування освіти зумовлені процесами розвитку сучасного інформаційного суспільства, концепція якого є різновидом теорії постіндустріального суспільства, описаної в роботах Т.Стоун'єра, Д.Белла, Е.Тоффлера [8]. Основними ознаками такого переходу є те, що капітал і праця як основа індустріального суспільства поступаються місцем інформації та знанню в сучасному суспільстві. Стрімке зростання кількості та ролі інформації, що використовується сучасною людиною, веде до неефективності багатьох традиційних методів навчання в існуючій системі освіти.

Вищий навчальний заклад є середовищем, де акумулюються, транслиуються існуючі знання та створюються нові знання. Якість знань вищого навчального закладу залежить від професіоналізму його працівників. Необхідно зазначити, що студенти вищого навчального закладу постійно накопичують та генерують знання, які є як активними, так і пасивними (тобто нечасто застосованими). Це відбувається, на нашу думку, з приводу того, що у студентів, зокрема не вироблений механізм управління знаннями, який би надав можливість більш ефективно використовувати здобуті знання. З метою більш глибокого розуміння системи «управління знаннями», доцільно розглянути тлумачення поняття «знання», «управління знаннями».

Знання людини є продуктом її інтелекту, а їх цінність визначається можливістю і результатом використання. Продуктивне використання можливе за умов ефективного управління ними.

Управління знаннями, зокрема лінгво-методичні засади, досліджено на кафедрі іноземних мов Харківського національного економічного університету в межах кафедральної науково-дослідної теми (Н.Маслова, В.Петренко та ін.) під безпосереднім нашим керівництвом [1]. У ході дослідження зроблено аналіз лінгво-методичних засад управління знаннями, що значно поглибило тлумачення та розуміння цього поняття економістами та дало можливість використовувати основні принципи управління знаннями у ході навчання англійській мові

студентів-економістів.

Знання є субстанцією, що складає основу всіх соціально-економічних процесів. Зацікавлення вчених структурами представлення знань, що зросла за останні роки, й активізація когнітологічних досліджень зумовили уважніший погляд на концепт «знання» як когнітивну категорію, яка є об'єктом когнітології в цілому і когнітивної лінгвістики як складової частини цієї міждисциплінарної науки зокрема. Не виникає жодних сумнівів щодо наявності взаємозв'язку між знаннями і мовою: «Знання має мовний характер не лише в тому розумінні, що мова виступає як спосіб здійснення знання, а й у тому, що мова залишає свій специфічний слід на знанні» [2]. Прийнято вважати, що знання, як і психіка, формуються за допомогою мови, яку розглядають не лише як знакову систему, але і як компонент свідомості [9]. Підкреслюючи роль мови у вираженні знань, В. Зв'ягінцев наголошував, що знання є багатовимірною величиною, але суспільно цінні знання завжди виражаються мовою. Людська «природна» мова є універсальним засобом представлення і зберігання знань [3].

Основною проблемою інженерії знань є сам процес здобування знань, у зв'язку з цим, у першу чергу, необхідно чітко розуміти природу й особливості цих процесів. Можна виділити три основні аспекти процесу здобування знань: психологічний; лінгвістичний; гносеологічний. З трьох аспектів здобування знань ми розглянемо лінгвістичний, оскільки природна мова як властивість людського інтелекту за умов належного вивчення її інформаційних можливостей може вважатися ланцюжком між знанням та інформацією, який об'єднує об'єктивні фактори (інформацію), здатні бути формалізованими, і фактори суб'єктивні (знання), що формалізації не підлягають.

Представники різних наук неоднозначно розуміють знання та по-різному сприймають види знань і їх властивості, які і формують узагальнене уявлення про самі знання. Знання як когнітивно-мовне утворення, цікавить багатьох учених і практиків з різних царин, більшість з яких асоціюють його з уміннями та навичками (А.Макінтош, К.О'Делл, К.Грейсон, А.Карнейро) або з прийняттям рішень та висловленням суджень у особливих обставинах (Н.Карр). Деякі теоретики виявляють інтерес до кодифікованих носіїв та сховищ і до обробки інформації як засобів управління «експліцитним» об'єктивним і систематизованим знанням (Н.Карр). Інші фокусують увагу на знанні, яке люди здобувають із власного досвіду та із соціальної взаємодії з іншими (І.Нонака, Х.Такеучі). Поширеним способом в епоху Інтернету є розподіл знань на експліцитні (наявні) знання та імпліцитні (приховані) знання. Експліцитне (наявне) знання є формальним і систематичним, воно може бути задокументоване й розділене з іншими. Імпліцитне (приховане) знання належить до більш ілюзорних видів знань, які неможливо задокументувати та передати, частково тому, що той, хто володіє цими знаннями, не в змозі чітко пояснити те, що він або вона знає. Проте саме приховане знання – це практичне знання, що є ключовим для прийняття рішень та управління [13].

У літературі можна знайти найрізноманітніші визначення поняття «знання», а саме: «розуміння або наявність інформації», «накопичення досвіду», які важко конкретизувати. Отже, у найзагальнішому вигляді знання можна визначити як творчий, динамічний вимір свідомості, якщо всяка свідомість існує у формі знання. Знання виступають як об'єктивна ідеальна форма будь-якої діяльності і спілкування, як їх можлива форма в тому сенсі, що вони є передумовою розширення горизонту людського буття. Знання є не тільки перетворення досвіду у свідомість шляхом структуризації, позначення його елементів, не тільки фіксація досвіду в соціальній пам'яті, воно є способом трансформації знакових систем, свідомості, діяльності та спілкування, надання їм нової форми, тобто нового змісту і значення.

Складним питанням для вирішення є виокремлення відмінності між інформацією й знаннями. Визначення поняття знань, що зафіксоване у Філософському словнику як відображення об'єктивних властивостей та зв'язків світу, на наш погляд, більшою мірою є релевантним для поняття «інформація».

У лінгвістичній літературі поняття «інформація» найчастіше ототожнюють також з поняттям «знання», оскільки ці терміни сприймаються як взаємозамінні, синонімічні. Інколи одне поняття тлумачать за допомогою іншого, наприклад, «інформація – сукупність знань, образів, відчуттів, наявних у свідомості людини або штучному інтелекті, які надходять різними каналами передачі, опрацьовуються й використовуються в процесі життєдіяльності людини й роботи автоматичних комп'ютерних систем», а з іншого боку, «знання – це інформація, що є у свідомості людини, яка служить, для розв'язання нею інтелектуальних і мовних завдань, застосовується в повсякденній пізнавальній і мовленнєвій діяльності, зумовлює поведінку людини» [7, с.197]. Отже, синонімічне розуміння цих понять не поділяють науковці, які визначають відмінності між ними. Розуміючи той факт, що інформація може виявитися в будь-якому вигляді, і працівник, вирішуючи завдання, повинен знайти необхідну інформацію, що є в більшості випадків проблемою для нього. Знання містяться в розумі людини і виявляють себе в момент взаємодії з іншими людьми. У процесі

спілкування співробітники обмінюються знаннями, що неможливо почерпнути з документації й інших джерел інформації. Необхідно спрямовувати цю взаємодію на досягнення мети, генерацію нових ідей і відновлення наявних знань.

Отже, на нашу думку, різноманітні сучасні уявлення представників різних наукових напрямів про поняття «інформація» і «знання», які є важливими для всіх наук когнітивного спрямування, зумовлюють необхідність уніфікації розуміння співвідношення цих понять, яке б ґрунтувалася на висновку про їх нетотожність і необхідність їх розрізнення: знання – це сприйнята людиною за допомогою органів чуття інформація, яка трансформована в якісно нову, активізовану людською свідомістю субстанцію, що передбачає аналіз, оцінювання, систематизацію.

Усвідомлення того, що знання є більш складне й ілюзорне поняття в порівнянні із інформацією (відомостями), зумовило зацікавлення системи «управління знаннями» та впровадження сучасних методик «управління знаннями». Протягом минулого десятиліття науковці намагалися визначити поняття «управління знаннями», досліджуючи, що таке знання, і з чим потрібно пов'язувати знання, щоб вони були варті часу та зусиль на їх управління на робочому місці. «Управління знаннями» пов'язано з управлінням інформаційними потоками, що повинно гарантувати, що необхідні відомості досягнуть потрібних людей у конкретний час для того, щоб ці працівники могли вчасно виконати необхідні дії.

Отже, організації все більше спираються на знання, їхня успішність все більше залежить від того, наскільки успішно будуть володіти знаннями працівники, щоб робити свій внесок у ефективне прийняття рішень та у створення інновацій. У деяких випадках це тлумачиться як «управління знаннями», в інших – як «організаційне навчання» або «організаційна пам'ять». Поняття «управління знаннями» (від. англ. knowledge management) з'явилося в середині 90-х років минулого століття у великих корпораціях, з великим обсягом обробки інформації. Основна передумова в «управлінні знаннями» виникла унаслідок можливого багаторазового використання набутої інформації. З появою Інтернету інформацію можна було вільно отримувати та надсилати, а також користуватися новою світовою інформацією. Л.Прусак слушно зазначив, що причиною значної уваги до «управління знаннями» стала глобалізація [14].

За визначенням IDC «управління знаннями» є формальним процесом, який складається з оцінювання організаційних процедур, людей і технологій та створення системи, що використовує взаємозв'язок між цими компонентами з метою надання необхідної інформації конкретним людям у конкретний час для підвищення продуктивності [10]. Центральним завданням тих, хто здійснюватиме «управління знаннями», є визначення кращих шляхів культивування, підтримки та використання знання на індивідуальному та організаційному рівнях. Інакше кажучи, треба забезпечити, щоб необхідне знання потрапляло до конкретних людей у визначений час, та допомагати людям ділитися знаннями і використовувати їх у такий спосіб, щоб воно поліпшувало роботу організацій.

Форма представлення знань повинна уможливлувати їхній пошук і освоєння з метою подальшого використання. Це означає, що знання, формалізовані в явному вигляді, будучи освоєними, можуть стати частиною досвіду науково-педагогічного працівника і бути використані ним для вирішення завдань і прийняття рішень. Інша методика «управління знаннями» пов'язана із персональною чи прихованою інформацією, тобто з індивідуальним досвідом, який можна передати тільки через прямий контакт. Ця методика «управління знаннями» підкреслює значення інтелектуального капіталу та заохочує робітників набувати та передавати здобуті знання. Знання, що породжуються інтелектом людини, здатні продукувати якісно нову інформацію для проходження нового когнітивного кола: інформація + людський фактор = знання → інформація (якісно нова) [15].

Остання методика «управління знаннями» приділяє більше уваги психологічним і соціологічним аспектам оточення на роботі, а не технічним засобам охоплення та поширення знань і значною мірою знаходить відображення в освітньому середовищі [11].

Мета «управління знаннями» полягає в підвищенні інтелектуального потенціалу організації, зокрема вищого навчального закладу. Система «управління знаннями» спрямовує дії користувачів інформацією, що дає змогу в майбутньому успішно її знаходити й використовувати.

Як зазначають О.Монахова, А.Бочкарьов, О.Лукомський та інші «управління знаннями» є технологією, що передбачає комплекс формалізованих методів, які охоплюють: пошук і здобуття знань від носіїв знань; структурування і систематизацію знань; аналіз знань; відновлення знань; поширення знань та генерацію нових знань [6]. При проникненні практичного застосування «управління знаннями» в типову організацію з інтенсивним знанням – університет, науковці стверджують про наявність високого рівня визнання важливості при низькому рівні фактичного застосування на практиці. Це дає змогу зробити припущення, що навчальний заклад перебуває

на початковій стадії впровадження «управління знаннями» у практику.

С.Клепоко відзначав, що шляхами «управління знаннями» у науці є участь у конференціях, виставках і семінарах, відрядженнях, наукових експедиціях, колективних проектах і дослідженнях, у процесі яких учені обмінюються явними і прихованими знаннями [5, с.26]. Також до таких шляхів можна зарахувати проведення і захист дисертаційних робіт, під час яких учені та їх об'єднання (кафедри, ради, товариства тощо) вирішують, яке знання необхідне для розвитку науки (тобто управляють знаннями суспільства шляхом орієнтації персональних наукових пошуків). Визначаються особливості нових методів генерування знання, а саме: трансдисциплінарність, ринковий контекст, аієрархічні, різномірні, швидкоплинні форми організації; активні взаємодії між науковими і позанауковими діячами; відкриття і застосування знань не відокремлюються [12].

«Управління знаннями» зумовлює такі кроки у своєму розвитку. До них можна зарахувати розвиток діяльності з «управління знаннями»; підвищення ролі практиків в «управлінні знаннями»; створення і використання мереж в «управлінні знаннями»; використання ІКТ для підтримки «управління знаннями»; формування нових ролей і відносин між дослідниками і практиками для підтримання кращих освітніх досліджень; винайдення нових форм професійного розвитку практиків, що відображають і підтримують пріоритети «управління знаннями»; об'єднання капіталу знання і соціального капіталу; проектування інфраструктури для підтримання «управління знаннями».

Розроблення методів «управління знаннями» підвищує основи управлінської діяльності і розглядається як науковий компонент управління не тільки з боку викладачів, а й самих студентів. У системі управління з'являється новий об'єкт: знання, тому організації, зокрема вищі навчальні заклади, з використанням інтелекту і знань використовують менеджмент як засіб акумуляції знань, інтелектуального капіталу. За таких підходів «управління знаннями» стає більш зрозумілим щодо віднаходження методів та форм навчання у контексті глобалізації.

З огляду на зазначене вище, зауважимо, що у сучасній освіті дуже важливими і актуальними стають питання щодо методів, прийомів, технологій організації освітньої діяльності, спрямованих на застосування інформаційно-комунікаційних технологій. Методи і прийоми використання інформаційно-комунікаційних технологій на занятті – різні, але при їх впровадженні ми виконуємо єдине завдання: зробити заняття цікавим і результативним з точки зору формування англомовних комунікативних компетенцій. Перевагою такого заняття є підвищення якості навчання за рахунок новизни діяльності. Інформаційно-комунікаційні технології використовують не лише для викладання знань, але і для їх контролю, закріплення, повторення, узагальнення, систематизації, тому вони успішно виконують дидактичні функції. Використання мультимедійних технологій в навчанні іноземним мовам значно підвищило ефективність викладання, основною метою якого є вдосконалення навичок професійного спілкування (як безпосередньо з носіями мови, так і опосередкованого через інтернет); засоби нових інформаційних технологій виступають інструментом освіти студентів, розвитку їх комунікативних, когнітивних, творчих здібностей і інформаційної культури; використання мультимедійних засобів навчання дозволяє за відсутності природного мовного середовища створити умови, максимально наближені до реально мовного спілкування англійською мовою. Перераховані переваги дозволяють зробити висновок про те, що засоби мультимедіа мають дуже потужний потенціал при навчанні усної і письмової іноземної мови.

Підвищення якості викладання іноземних мов відмірювалося наявністю міжнародних сертифікатів з іноземної мови у студентів. Так, у Харківському національному економічному університеті з 2011 р. склало понад 100 студентів за міжнародною системою тестування щодо оцінювання рівня володіння мовою (Cambridge ESOL Exams) – Business English Certificate (BEC). Викладачі кафедри мають також міжнародні сертифікати з BEC. На кафедрі іноземних мов ХНЕУ створена система підготовки до цих іспитів як студентів, так і викладачів інших дисциплін, зокрема економічних. Такий підхід забезпечив підтвердження ефективності застосування методів управління знаннями у процесі навчання англійській мові студентів ВНЗ.

Висновки і перспективи подальших розвідок у даному напрямі... Отже, «управління знаннями» у такому контексті є рушійною силою підвищення якості навчання, зокрема англійської мови, студентів ВНЗ. Підкреслюючи пріоритетну роль науково-педагогічних працівників у наданні освітніх послуг, зауважимо, що саме від них залежить результативність набуття знань студентами з дисципліни, яку вони вивчають.

Закономірний результат розвитку науки і техніки, процес органічного поєднання високих технологій, інформації та знань, підвищення значення інтелекту людини, її широкого використання та розвитку на благо суспільства дають підґрунтя для подальшого пошуку інших ефективних шляхів розвитку інтелектуального потенціалу студентів ВНЗ.

Список використаних джерел та літератури:

1. Борова Т. А. Теоретичні засади адаптивного управління професійним розвитком науково-педагогічних працівників вищого навчального закладу : [моногр.] / Т. А. Борова. – Харків : Компанія СМІТ, 2011. – 384 с.
2. Брутян Г. А. Языковая картина мира и её роль в познании / Г. А. Брутян // Методологические проблемы анализа языка. – Ереван, 1976. – С. 57–58.
3. Звягинцев В. А. Теоретико-лингвистические основы искусственного интеллекта / В. А. Звягинцев // Мысли о лингвистике. – М., 1996. – С. 227.
4. Кісіль М. В. Якість вищої освіти як предмет філософського аналізу : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філос. наук : спец. 09.00.10 «Філософія освіти» / М. В. Кісіль. – К. : Академія педагогічних наук України, Інститут вищої освіти, 2008. – 16 с.
5. Клепко С. Ф. Наукова робота і управління знаннями : навч. посіб. / С. Ф. Клепко. – Полтава : ПОІППО, 2005. – 201 с.
6. Монахова Е. Управление знаниями / Е. Монахова, А. Бочкарев, А. Лукомский, А. Майоров // Еженедельник «PC Week/RE». – 2001. – № 8. – С. 35.
7. Селіванова О. О. Сучасна лінгвістика : Термінологічна енциклопедія / О. О. Селіванова // Термінологічна енциклопедія. – Полтава : Довкілля – К, 2006. – 716 с.
8. Социальная философия : учеб. / [под общей ред. Андрущенко В. П., Горлача Н. И.]. – Киев – Харьков : Изд. центр «Единорог», 2002. – 736 с.
9. Телия В. Н. О специфике отображения мира психики и знания в языке / В. Н. Телия // Сущность, развитие и функции языка. – М. : Просвещение, 1987. – С. 65.
10. Handzic M. Knowledge Management: a Research Framework / M. Handzic // Proceedings of the 2nd European Conference on Knowledge Management (ECKM 2001), Bled. – 2001. – P. 57–81.
11. Kluwer D. Applying Corporate Knowledge Management Practices in Higher Education / D. Kluwer, J. Kidwell, V. Linde, K. M. Johnson // Information Alchemy: the Art and Science of Knowledge Management [G. Bernhom]. – San Francisco : Jossey-Bass, 2001. – P. 1–24.
12. Kuklinski A. Production of Knowledge and the Dignity of Science / A. Kuklinski (ed.) – Warsaw : EUROREG, 1996. – P. 21.
13. Nonaka I. Making the Most of your Company's Knowledge: a Strategic Framework / I. Nonaka // Long Range Planning. – 2001. – Vol. 34 (4) – P. 421–440.
14. Prusak L. Where did Knowledge Management Come From? [Electronic version] / L. Prusak // IBM Systems Journal. – 2001. – Vol. 40 (4). – С. 1002–1007.
15. Wallace P. The Internet in the Workplace: How New Technology is Transforming Work / P. Wallace. – NY. : Cambridge University Press, 2004. – P. 135–141.

Аннотация

Т.А.Борова

Современные подходы к повышению качества обучения английскому языку студентов вузов в условиях глобализации

В статье подано обоснование понятия «управление знаниями» как эффективного подхода к организации учебно-воспитательного процесса в контексте повышения качества обучения английскому языку студентов вузов. Намечены пути повышения качества высшего образования в информационном обществе. Обобщены основные подходы к трактовке понятий «знание», «информация», «управление знаниями». Показаны методики «управления знаниями» для студентов вузов. Определены способы повышения качества обучения английскому языку студентов неязыковых специальностей в информационном обществе.

Ключевые слова: знание, информация, управление знаниями, английский язык, качество обучения, информационное общество.

Summary

T.A.Borova

The Modern Approaches to Teaching English Increasing Qualities of Higher Educational Establishment Students in the Context of Globalization

The article deals with the concept «knowledge management» as an effective methods of higher educational establishment students teaching English educational process organization in the context of globalization. The basic approaches to the interpretation of notions «knowledge», «information», «knowledge management» are generalized. «Knowledge management» methodologies for the higher school students are shown. The ways of teaching English increasing qualities of non-language specialties students in informative society are discussed.

Key words: knowledge, information, knowledge management, English, quality of education, information society.

Дата надходження статті: «31» січня 2013 р.